

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jonstoni Historia Naturalis

Ioannis Ionstoni|| Theatrvm|| Vniversale|| De Avibvs

Jonston, Jan

Heilbrunna, MDCCLVI.

VD18 90528921

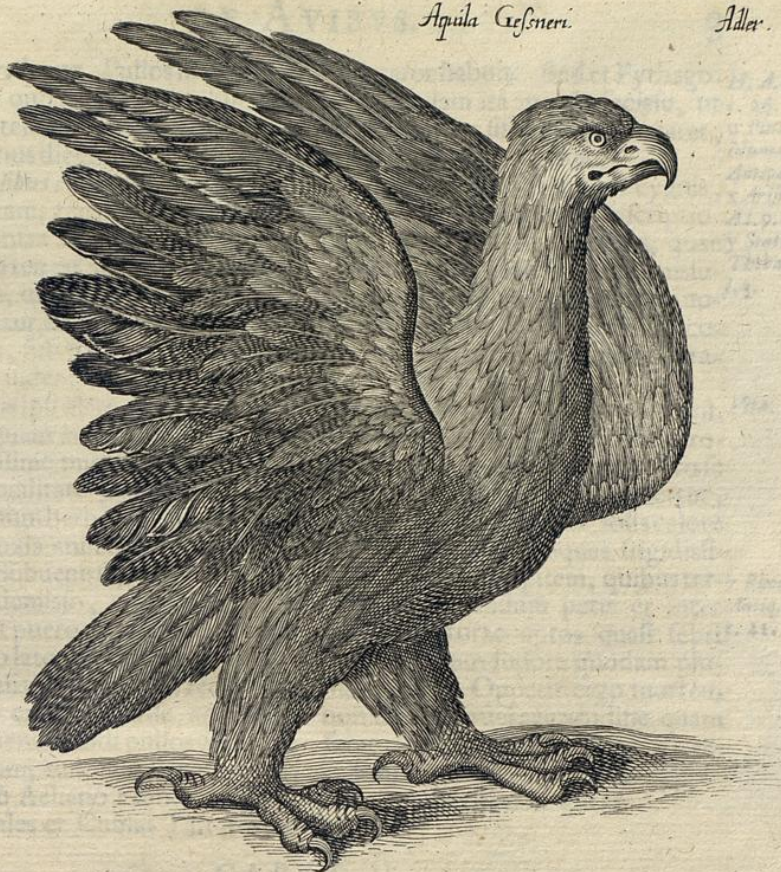
Illustration: Tab. I. Aquila Gessneri, Adler; Chrysaetos Aquila, Adler; Adlers
Klauen.

urn:nbn:de:gbv:45:1-11068

Tab. I

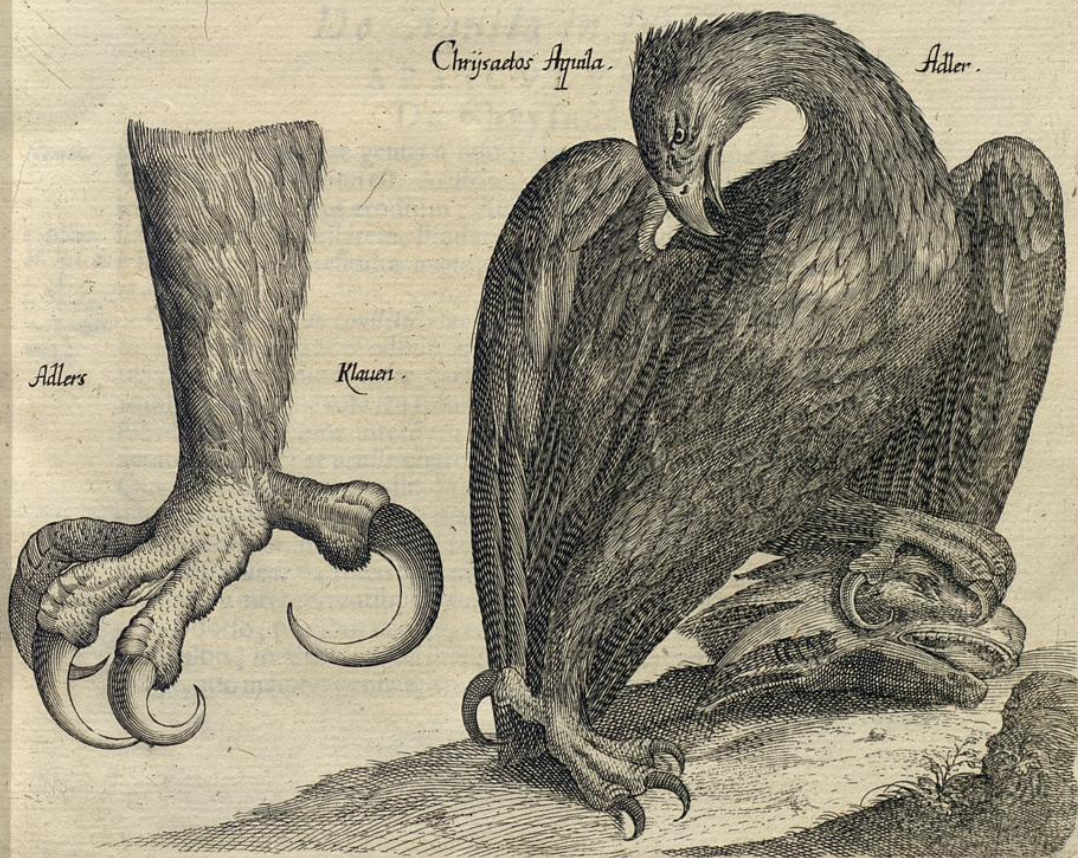
Aquila Cæsneri.

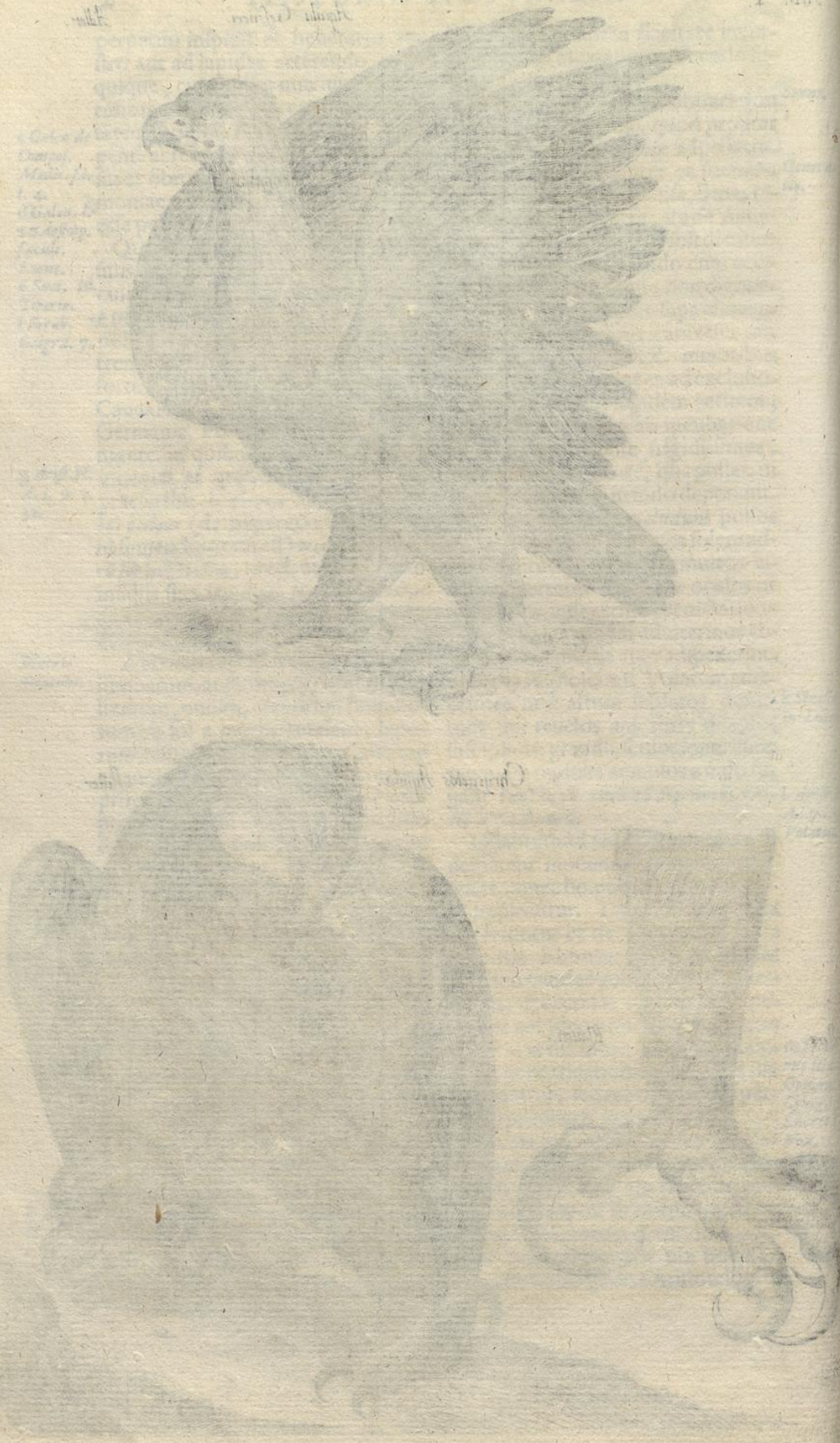
Adler.

Chrysætos Aquila.

Adler.

Senj
exte
o P
Flo
Aug
de n
Ma

Ing

pP
l.4.
q P
N.
c. 5
r A
H.
c. 1
s A
H.
c. 2
t A

No

a A
H.
c. 3
b P
rus.
Ode

firmat, trdaunt. Pullos mutos esse constat, quod illis lingua humore quopiam tenellis impediatur. Sed de hoc inferius dicitur.

Sensus externi. De sensibus externis non est, quod multa dicam, tam exacti est uisus, o ut sola contra rotantis iubaris lucem immotam teneat aciem, sola sublime ita uolans, ut a nobis tanta luce difficile cernatur, latentem sub frutice lepisculum, sub fluctibus nantem pisciculum uidere comperta sit.

Ingenium. Animam ipsi olere certissimum est, propter quam contracta ab ea corpora facillime putrescunt. De ingenio ac docilitate pauca occurrunt. Callitrichum herbam in nidum suum contra noxia animalia ingerere adfirmant. Subuenisse p Aristomeni in l. 4. V. G. Ceadam demisso, gratiam q uirgini q Plin. H. N. l. 10. c. 5. r Aelian. H. A. l. 17. c. 17. s Aelian. H. A. l. 12. c. 21. t Aelian. Seftensi et puero pro educatione, rustico r pro lato contra serpentem auxilio retulisse, infantem recens natum s ab exitio seruasse apud auctores inuenies. Indi pullos educatos ad leporum, uulpium uenatum descripto ab Aeliano t modo instituebant. Tales et Cublai Tartarorum

Imperator habuit. Sed et Pythagoras u aquilam ita mansuefecisse, ut certis uocibus sisteret et deuocaret, u Plut. in Numa. Superodantem, dicitur.

Inimicitias gerunt x cum cygnis, x Arist. H. (pugnae apud Statium y descriptio. A. l. 9. c. 1. nem uide) trochilo, gruibus, quae y Statius. Thebaid. l. 3. ideo montem Taurum transmisserae lapillis uocem cohibent et noctu transuolant, ardeolis, ciconia, hierofalcone, uulturibus, dracone et serpentibus.

Vita quamuis salaci diuturna est. Vita. In senectute uisus hebetudine et rostri aduncitate tentatur, cum uero se illa grauari sentit, in sublime fertur, inde oculorum caligine solis calore dispersa, feruida in aquas frigidissimas z se dat praecipitem, quibus tertio immerita nidum petit et inter pullos capturae aptos quasi febri correpta cum sudore quodam plumas exuit. Oppetit ergo mortem non tam senio uel aegritudine, quam fame, in tantum superiore ad crescentem rostro, ut aduncitas aperiri non queat.

CAPVT II.

De Aquila in specie.

ARTICVLVS I.

De Chrysaeto.

Nomen. Chrysaetos aquilae genus a fuluo colore ita dictum est. Aristoteles γρησσιον, Albertus erodium, Aelianus a aquilam stellarem, Pindarus a louis alitem, Hesiodus aegiopen etc. uocat.

a Aelian. H. A. l. 2. c. 39. b Pindarus Lythio. Oda 4. De externa eius constitutione ueteres hoc duntaxat produnt, quod maxima sit omnium inter caeteras aquilas eademque rufa seu fulua aut subrutila (qui color interdum cum aetate mutatur) et oculis charopus. Quae Aldrouando a Ferdin. Medic. misa erat, pendebat libras duodecim, coloris in minutioribus totius corporis plumis ex fusco castanei albis sparsim intercurrentibus maculis, paucis dorso, pluribus uentre, radicibus albis, in alis et cauda fusci, eo magis, quo maiores pennae, in cruri-

bus ad pedes usque ferruginei. Longitudo ei ab extremo rostro ad ultimam caudam quinque dodrantum, a rostro ad extremos ungues quatuor spithamarum et ultra. Latitudo expansis alis spithamarum octo. Rostro, quod palmam superabat, aduncitas infra inferiorem mandibulam ad pollicem unum propendebat, latitudo plusquam duorum digitorum, medii praesertim, erat. Color in acie nigrior, alibi corneus ad caeruleum dilutum tendens fusco maculatus. Oculos habebat charopos, quos palpebrae in uno quoque binae, superne et inferne integebant inter nictandum tunica quadam crassa ab infra sursum exporrecta musculo conspicuo, cuius initium haud procul ab e-

A 2

ruptio-